

ЧИЧА ЈОРДАН , Стеван Сремац
(Драмтизовала Алексић Зорица према истоименој приповеци)

ЛИКОВИ:

ЧИЧА ЈОРДАН

ГИЛЕ

ДЕЧАК 1

ДЕЧАК 2

ДЕЧАК 3

ВИШЕ ДЕЧАКА

ЧИЧА ЈОРДАН: А бре , децо , чворци ниједни.Чек да видимо , ћопеци , је ли ово Алајбегова слама или пусто масло.

ДЕЦА: Леле! Јао , јао!

ЧИЧА ЈОРДАН: Ахааааааа! Тој ли те учите у чкољу , тој ли ве је учитељ научио?

ДЕЦА(у глас) : А што ниси понео већу мотку , чича Јордане?

ЧИЧА ЈОРДАН: Ако , ако , подсмевајте ми се , несрећници! Сад ми утекосте , ама да запишите кад још једаред поједете сливу одавде! Утекосте , ама један ће бар да ми плати кад-тад! Да ми плати ,ем убаво , ем за све!

(Сва су деца сишла са шљива само је Гиле остао на шљиви.)

ДЕЧАК 1: А гле , Гила ! Пази Гила ! Хахаха! Пази га како се сплео!

ДЕЧАК 2 : Јао, што ће да добије батине!

ДЕЦА(у глас) : Одераће га ка вола у купусу!

ГИЛЕ: Јао , нећу никада више , чича Јордане, пусти ме . Молим те , нећу никада! Само ме сада пусти!

ЧИЧА ЈОРДАН: Нећеш дете ! Не можеш, па нећеш ! Несам јучерањи башованција и пудар , те да не знам. Тако викаше и господин Лаза поштар кад беше у ваше године. Нећу , нећу , никада више , у три пута га пушта ; превари ме , рђа , трипут. Ама долијао он . Поче са сливе , а сврши са аманети-ено га у Пожаревцу где учи тишлерај саг' по старос' !

ГИЛЕ: Молим те , чича, само сада ме пусти ! Нећу , богами !

ЧИЧА ЈОРДАН: До данас је било , ама од данас нема веће . Несу ово дуње! Хехе! А да су дуње или крушке , ласно би ви било ; ја би бегао од вас , а ви од мене јок! А шта ћеш сад, несретниче? Хехе , дете , шта сада мислиш?

ГИЛЕ: ' Оћу да скочим , главачки на земљу ; да се не дигнем жив , теби за инат .

(Дечак стаје не једну тању грану која се сави и тек што не пуче под теретом Гилета)

ЧИЧА ЈОРДАН: Ух , ух! *(Чича Јордан покрива очи руком)* Лудо младо , што ће да погине за ништо . Ех , мајка ти стара! Па стани на ону другу , поцврста је-оће те одржати убаво.

ГИЛЕ: Нећу. 'Оћу да погинем за две паре туђих шљива , а теби грех за душу ! За туђе шљиве ... нису ни твоје.

ЧИЧА ЈОРДАН: Ух , ух , леле! Несретна деца што праве ! За пару он главу , а ја си душу да изгубим . Силази доле , врат да скршиш , а цаба ти сливе!

ГИЛЕ: Јес' , па да ме после бијеш ! Нећу!' Оћу да скочим на оно шљивасто дрво на прошће ... Па да направим посла!

ЧИЧА ЈОРДАН: Ех, несретно дете , несретна памет ... Да направи посла и мене и старејема! А чији си ти , а бре ? Татко кој' ти беше?

ГИЛЕ : Ја немам оца !

ЧИЧА ЈОРДАН: Ех , црно удовичко дете ... без татка ... Зато си такво !

ДЕЧАК 1 : Лаже , чича Јордане , има оца !

ЧИЧА ЈОРДАН: Чији си бре , казуј се ! Нећу да ти кажем доклен ми се не кажеш.

ГИЛЕ: Мила рабација сам. Пусти ме , молим те.

ЧИЧА ЈОРДАН: Мила рабације ? Бре , зар већ толког сина Миле има!

ДЕЧАК 2 : Лаже те , није , чичо ! Миле рабација и нема сина , него девојке две!

ДЕЧАК 3: Лаже , лаже ! Он је господин Милисава , Милисава Јовановића, казначеја.

ЧИЧА ЈОРДАН: Господин Милисава! Бреее! Знам га , знам господин Милисава! Пантим га кад јоште малецкан беше ! Беше он... ама , овакав укаченик не беше!

ДЕЦА: Јесте , његов је , његов , богами , чича Јордане!

ГИЛЕ: Боље ти да ме бијеш него он ; он не гледа куд бије.

ГИЛЕ: Нисам , богами , лажу те , чичо , ја не говорим с њима , лажу те !

ЧИЧА ЈОРДАН: А, чек ,чек ! Сад кад знам ; док га видим , ћу му се пофалим с тебе. Да му кажем каквог ђака има!

ГИЛЕ: Немој , молим те , нећу никад више ; само ме сад пусти !

ЧИЧА ЈОРДАН: Јок ! јок ! Знам ве ја вас све убаво ! Леле и помагај , док ви је невоља , а сутра опет ка чворци на исту грану паднете! Сад ћу да викем влас , да те причувам докле ја скокнем до твоје куће , до татката ти !

ГИЛЕ: Ајој , чичо, немој , немој , молим те !

ЧИЧА ЈОРДАН: Немој да се трудиш ! Ево њега самог!

ДЕЦА: Гиле Јовановић! Ево га ! Гиле Јовановић.

ГИЛЕ: Леле! Јао , убиће ме , убиће ме , ако ме виде овде!

ЧИЧА ЈОРДАН: Ајде , силази па бегај куд знаш , а ја ћу се , ево , да уклоним!

ГИЛЕ: Не смем никуд одавде; не знаш ти мог оца какав је !

ЧИЧА ЈОРДАН: Зар ти је оно татко ?

ГИЛЕ: Јесте , он је... ајао!

ЧИЧА ЈОРДАН: Еј, несретниће ! Па он ће да те убије ако те види ту!

ГИЛЕ: Јо , 'оше , како да неће! Убише ме ! Убити! Не знаш га какав је крвник ; он не гледа куд удара , него што дофати. Јаооо!

ДЕЦА: Јао, јесте , јесте!

ЧИЧА ЈОРДАН: Па шта ће да радиш, несретниче? Не смеш на сокак, је л ?

ДЕЦА: Гиле Јовановић!

ГИЛЕ: Не смем никуд!

ЧИЧА ЈОРДАН: Па да те скутам, несретниче ? Да те сакријем док не прође беде, а дете?

ЧИЧА ЈОРДАН: Нећу да те бијем , не бој се , де !

ГИЛЕ: Ако , ако , боље ти него он.(Гиле почиње да силази.) Видео сам ја , ти не умеш да бијеш . Кад бијеш , а дете се смије.

ЧИЧА ЈОРДАН: Море , нећу да те бијем ! Цаба ти и бијење , колки стра' изедо . Кад је таква работа, прође ме и љутина ! Како да те бијем ? Бог те је убио кад имаш татка таква!

(Дечак силази и Јордан га сакрива у колибу.)